

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องกลับมาสโตะประธานและกลับบ้าน ดังนั้นฝึกฝนที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ ใส่ใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของคุณเสมอ
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกว่าคุณกำลังก้าวหน้าในแต่ละวันหรือถอยหลังกลับไปในการศึกษาของคุณ?
- คำตอบ:** หากคุณกำลังก้าวหน้าในการศึกษาของคุณ คุณจะมีประสบการณ์ของความเบาสบาย จะคงอยู่ในสติปัญญาของคุณว่านั่นคือร่างที่สกรปรก และเวลานี้คุณต้องละร่างนั้น, เวลาที่คุณต้องกลับบ้าน คุณจะเฝ้าแต่สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง หากคุณกำลังถอยหลัง, ลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจจะปรากฏออกมาในกิจกรรมของคุณ จะไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อในขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะไม่สามารถกลายเป็นดอกไม้หรือให้ความสุขแก่ทุกคนได้ ลูกเช่นนั้นจะมีนิมิตในภายหลังและจะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมากเช่นกัน

โอม ซานติ ให้ความคิดคงอยู่ในสติปัญญาของคุณว่าคุณสโตะประธานเมื่อคุณลงมาที่นี่ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตว่า ในบรรดาลูกๆ ทั้งหมดที่กำลังนั่งที่นี่ บางคนมีสำนึกที่เป็นร่าง และผู้อื่นมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บางคนจะมีสำนึกที่เป็นร่างในหนึ่งวินาทีและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในวินาทีถัดไปอยู่เรื่อยๆ ไม่มีลูกคนไหนสามารถพูดว่าลูกนั่งที่นี่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณตลอดเวลา ไม่เลย พ่ออธิบายว่า ลูกจะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในบางเวลา และสำนึกที่เป็นร่างในเวลาอื่น ลูกๆ รู้ว่าลูกจะละร่างของคุณและกลับไปบ้านของคุณ ลูกต้องกลับบ้านด้วยความสุขอย่างมาก ตลอดทั้งวันความคิดเดียวเท่านั้นที่ลูกควรจะมีคือ ฉันต้องการไปยังดินแดนแห่งความสงบเพราะพ่อได้แสดงวิธีการให้แก่ฉันแล้ว คนอื่นจะไม่นั่งด้วยความคิดนี้ จะไม่มีใครอื่นได้รับคำสอนเหล่านี้ พวกเขาจะไม่เคยมีแม้กระทั่งความคิดนั้น เราเข้าใจว่านี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้พ่อได้แสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมมากเท่านั้นตามความสามารถของคุณและจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ สิ่งนั้นเรียกว่าการหลุดพ้นที่ทำให้ผู้คนยอมรับบุญ แต่พวกเขาไม่รู้เลยว่าการหลุดพ้นคืออะไรหรือการหลุดพ้นในชีวิตคืออะไร เพราะนี่คือสิ่งใหม่ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจว่าเวลานี้คุณต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่าจงกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เมื่อลูกไปสู่โลกที่สูงส่งเป็นครั้งแรก ลูกก็สโตะประธาน ดวงวิญญาณสโตะประธาน เป็นในภายหลังที่มีการสร้างสายใยกับผู้อื่น เมื่อลูกเข้ามาในกรรม, ลูกก็สร้างความสัมพันธ์ ลูกรู้ว่าเวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายของคุณและลูกต้องกลับบ้าน เราไม่สามารถกลับบ้านได้หากไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกควรจะพูดกับตนเองอยู่ภายใน คำสั่งของพ่อคือ ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ให้มีความคิดนี้อยู่ในสติปัญญาของคุณ เรามาอย่างสโตะประธานและเวลานี้เราต้องกลับมาสโตะประธานและกลับบ้าน เราต้องกลับมาสโตะประธานด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านแสดงวิธีการให้ลูกๆ เห็นว่าเราจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร มีเพียงพ่อเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก ไม่มีผู้ที่มีอำนาจอื่นใด พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อได้อธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าความเลื่อมใสศรัทธาได้คงอยู่มายาวนานเพียงใด มีหนทางของความรู้สำหรับช่วงเวลานั้นๆ และหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในช่วงเวลานั้นๆ ความรู้ทั้งหมดนี้ควรที่จะไหลเข้าไปในสติปัญญาของคุณ เช่นที่ดวงวิญญาณของพ่อมีความรู้อยู่ภายใน ดังนั้นลูกๆ ดวงวิญญาณก็มีความรู้ภายในลูกเช่นกัน ลูกรับฟังและถ่ายทอดความรู้ผ่านร่างกาย ดวงวิญญาณไม่สามารถพูดได้ หากไม่มีร่างกาย ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจหรือ“เสียงจากอากาศธาตุ”ในสิ่งนี้ เนื่องจากสิ่งเหล่านี้คือคำพูดของพระเจ้า, จึงจำเป็นต้องใช้ปากและพาหนะอย่างแน่นอน ลูกไม่จำเป็นต้องมีรถม้าหรือรถลา ก่อนหน้านี้ลูกเคยคิดว่ายุคเหล็กจะคงอยู่ต่อไปอีก 4 หมื่นปี ลูกนอนหลับไหลในการหลับไหลของความไม่รู้ เวลานี้บาบาได้ปลุกลูกให้ตื่นขึ้น ลูกก็รู้เช่นกัน เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว ความเลื่อมใสศรัทธานั้นเรียกว่าความรู้ เวลานี้ลูกๆ ควรจะคิดเกี่ยวกับวิธีสร้างความก้าวหน้าและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกต้องการไปยังบ้านของคุณแล้วก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในอาณาจักรใหม่ มีการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงสำหรับสิ่งนั้น แน่หนอนลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมด สิ่งนี้ง่ายมาก แต่ผู้คนไม่ค่อยเข้าใจมากนัก ลูกสามารถอธิบายว่านี่คืออาณาจักรของราวัน และเหตุนี้เองสติปัญญาของพวกเขาจึงจึงกลับมาคดโกง ผู้คนคิดว่าคนที่ไม่ซ่องแวงในกิเลสนั้นบริสุทธิ์ ตัวอย่างเช่น พ่อพูดถึงชั้นยาซซี พวกเขากลับมาบริสุทธิ์เป็นเวลาชั่วคราว, แต่โลกก็ยังคงไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครในโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะสามารถบริสุทธิ์เหมือนกับพวกเขาที่อยู่ในยุคทอง ไม่มีอาณาจักรของราวันที่

นั่น ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น ดังนั้นในขณะที่ท้องท้วมและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ ให้มีความคิดเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก บาบามีความรู้ที่อยู่ในท่าน ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และดังนั้นความรู้จะไหลรินออกมาจากท่านอย่างแน่นอน ลูกคือแม่น้ำที่ออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเป็นมหาสมุทรเสมอ ลูกไม่ได้เป็นมหาสมุทรเสมอ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน ในความเป็นจริงไม่ใช่เรื่องของแม่น้ำเหล่า เมื่อลูกพูดถึงแม่น้ำ พวกเขาถึงแม่น้ำคงคา ยมุนา ฯลฯ เวลานั้นลูกกำลังยืนอยู่ในความไม่มีขีดจำกัด พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกันพี่น้องเพศชาย ลูกของพ่อผู้เดียว เวลานั้นพวกเราต้องกลับบ้าน แล้วจากที่นั่นพวกเราก็จะลงมา และเข้ามาในร่างกายและนั่งบนบัลลังก์(หน้าผาก)ของเรา ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก หากลูกจะมีนิมิตหนึ่ง ลูกก็จะไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาพูดว่าเมื่อดวงวิญญาณออกจากร่าง บางครั้งก็ออกผ่านทางหัว บางครั้งผ่านทางดวงตา บางครั้งออกผ่านทางปาก แล้วปากก็จะเปิดอยู่ เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างกายและจากไป ร่างกายก็ไม่มีชีวิต นี่คือการรู้ การศึกษาคงอยู่ในสติปัญญาของนักเรียนตลอดทั้งวัน ลูกเช่นกันควรจะมีเพียงแค่ว่าความคิดของการศึกษาเล่าเรียนตลอดทั้งวัน นักเรียนที่ดีก็จะมีหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งอยู่ในมือของเขาเสมอ พวกเขาจะศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่อง พ่อพูดว่า นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก ลูกเคยวนไปรอบบวงจรและเวลานี้ได้มาถึงจุดสิ้นสุด ดังนั้นให้มีความคิดเหล่านี้ในสติปัญญาของลูก ชิมชัปปะเหล่านี้อแล้วอธิบายแก่ผู้อื่น บางคนก็ไม่สามารถชิมชัปปะสิ่งใดเลย ในโรงเรียนด้วยเช่นกันนักเรียนตามลำดับกันไป มีหลายวิชาเช่นกัน ที่ลูกมีเพียงแค่วิชาเดียว ลูกต้องกลายเป็นเทพ ให้มีความใส่ใจเพียงแค่วิชาเรียนนี้ ไม่ควรที่ลูกจะลืมการศึกษาและมีความคิดอื่นอยู่เรื่อยๆ นักธุรกิจจะคิดถึงธุรกิจของพวกเขาเสมอ นักเรียนก็จะยุ่งอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนของพวกเขาเสมอ ลูกๆ ต้องอยู่อย่างไม่วางใจกับการศึกษาเล่าเรียนของลูก เมื่อวานนี้บาบาได้รับการคำเชิญให้เข้าร่วมการประชุมโยคะนานาชาติ ลูกสามารถเขียนและบอกพวกเขาว่า ของพวกเขาคือหะฐะโยคะ อะไรคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสิ่งนั้น? ประโยชน์อะไรที่ได้จากสิ่งนั้น? เรากำลังศึกษาราชายะโยคะ ผู้สร้าง, พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด, ผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ความรู้แก่พวกเราเกี่ยวกับตัวเราและสิ่งสร้าง เวลานั้นเราต้องกลับบ้าน มंत्रของเราคือ “มานมานะบาฟ” เราจดจำบาบาและมรดกที่เราได้รับจากพ่อ คุณเคยทำหะฐะโยคะ ฯลฯ แต่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของสิ่งนั้นคืออะไร? เราได้บอกคุณเกี่ยวกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา และนี่คือเหตุผลที่เราการศึกษาสิ่งนี้ จะได้รับอะไรด้วยหะฐะโยคะนั้นของพวกเขา? ลูกควรเขียนตอบไปอย่างมีสาระสั้นๆเช่นนั้น ลูกได้รับคำเชิญเช่นนั้นมากมาย หากลูกนั้นจะได้รับคำเชิญให้ไปร่วมการประชุมของทุกศาสนาในอินเดีย และพวกเขาถามลูกว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคืออะไร จงบอกพวกเขาว่า นี่คือนสิ่งที่เรากำลังศึกษา ลูกต้องบอกพวกเขาถึงสิ่งที่ลูกกำลังทำอย่างแน่อน ทำไมลูกถึงศึกษาราชายะโยคะนี้ บอกพวกเขาว่า: เรากำลังศึกษาสิ่งนี้ เป็นพระเจ้าที่กำลังสอนเราและเราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน พวกเราพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อที่ไม่มีความจำกัดพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกควรจะมีการเขียนและพิมพ์ออกมาและเก็บไว้เพื่อแจกจ่าย และแล้วไม่ว่าการประชุมที่ไหนก็ตาม ฯลฯ เกิดขึ้น สิ่งพิมพ์เหล่านั้นไปที่นั่น พวกเขาจะพูดว่า ลูกกำลังสอนสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่งแก่พวกเขา ด้วยราชายะโยคะนี้ลูกจะกลายเป็นราชาเหนือราชาและกลายเป็นนายของโลก ทุกๆ 5000 ปีเรากลายเป็นเทพ และจากนั้นเราก็กลายเป็นมนุษย์ ลูกควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในลักษณะนี้ และเขียนบทความชิ้นหนึ่ง ใครก็ตามสามารถถามลูกว่าเป้าหมายของลูกคืออะไร ดังนั้นลูกควรตีพิมพ์บทความเหล่านี้ว่า นี่คือนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา เมื่อลูกเขียนสิ่งนี้, ก็จะดึงดูดความสนใจของพวกเขา ไม่มีเรื่องของหะฐะโยคะหรือการโต้แย้งคัมภีร์ในสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นก็มีความหยิ่งโสมากมายกับความรู้ของคัมภีร์ของพวกเขา พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นผู้มีอำนาจของคัมภีร์ ในความเป็นจริงพวกเขาคือผู้กราบไหว้บูชา ในขณะที่อาจกล่าวได้ว่าผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชาคือผู้มีอำนาจ ผู้ที่กราบไหว้บูชาจะถูกเรียกว่าอะไร? ลูกควรเขียนอย่างชัดเจนมากถึงสิ่งที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน ชื่อของบีเคนั้นเป็นที่รู้จักกันดีมาก มีโยคะอยู่สองประเภท: หนึ่งคือหะฐะโยคะ และอีกหนึ่งคือโยคะที่ง่ายตาย ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสอนสิ่งนี้ได้ มีเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่สอนราชายะโยคะ โยคะประเภทอื่นๆ ทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของการกำหนดของมนุษย์ ที่นั่นเหล่าเทพไม่มีความจำเป็นที่จะได้รับคำแนะนำของใคร เพราะพวกเขาได้รับมรดกของพวกเขาแล้ว พวกเขาเป็นเทพผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้ที่ไม่มีคุณธรรมใดๆจะเรียกว่าปีศาจ เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ แล้วพวกเขาไปไหน? พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร? ลูกควรอธิบายรูปภาพของบันได รูปภาพของบันไดนั้นดีมาก สิ่งที่อยู่ในหัวใจของลูกจะแสดงในภาพของบันได ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนอย่างไร การศึกษาคือแหล่งของรายได้ นี่คือการศึกษาระดับสูงสุด เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในโลก! โลกไม่รู้ว่าการศึกษาใดดีที่สุด ด้วยการศึกษานี้ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพที่มีมงกุฎสองชั้น เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นมงกุฎสองชั้น มีเพียงการศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่บางคนก็กลายเป็นสิ่งหนึ่งและคนอื่นก็กลายเป็นอีกสิ่งหนึ่ง เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ที่ด้วยการศึกษาเดียวอาณาจักรก็ถูกก่อตั้งขึ้นมา บางคนกลายเป็นราชา และบางคนกลายเป็นนายก อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของความทุกข์ที่นั่น มีระดับของสถานภาพที่แตกต่างกัน ที่มีความทุกข์มากมาย

หลายประเภท มีความอดยาก ความเจ็บป่วย มีความขาดแคลนอาหาร และน้ำท่วม ฯลฯ แม้ว่าบางคนเป็นเศรษฐีและมหาเศรษฐี พวกเขาก็กังวลถึงเกิดผ่านกิเลส การล้มลงหรือตกลงมา การถูกยุงกัดเป็นความทุกข์ทุกประเภท สิ่งนี้เรียกว่ากัมมบั้งของนรกที่ลึกที่สุด อย่างไรก็ตามพวกเขาก็เฝ้าแต่พูดว่า ผู้หนึ่งผู้นี้ได้จากไปสู่สวรรค์ อ้อ แต่สวรรค์นั้นยังมาไม่ถึง ดังนั้นจะสามารถมีใครไปสู่สวรรค์ได้อย่างไร? เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายแก่ใคร บาบาก็บอกให้ลูกเขียนเรียงความและดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของลูกแต่ละคนที่จะเขียนสิ่งนั้น หากลูกมีการซึมซับบางสิ่งลูกก็สามารถเขียนได้ สิ่งหลักที่จะอธิบายแก่ลูกๆ คือพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เมื่อเราเคยสวดบูชาสถาน ความสุขของเราที่ไม่มีขีดจำกัดเวลานี้เรากลับมาตมบูชาสถาน เป็นสิ่งที่ง่ายมาก! บาบาก็บอกหลายๆประเด็นแก่ลูก ดังนั้นลูกต้องนั่งและอธิบายสิ่งเหล่านั้นอย่างดีมาก หากพวกเขาไม่ยอมรับในสิ่งที่ลูกพูด ลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาไม่ได้เป็นของสกุลของลูก แต่ละวันลูกต้องก้าวหน้าไปในการศึกษานี้ ลูกต้องไม่ถอยหลัง หากแทนที่จะสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกสร้างสมลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ นั่นก็เป็นการถอยหลัง พ่อพูดว่าเฝ้าแต่ละทั้งกิเลสและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องคงอยู่อย่างเบาสบายอย่างมาก ร่างกายมีความสกระปรกและเวลานี้ลูกต้องละทิ้งร่างนั้น เวลานี้เราต้องกลับบ้าน หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะไม่กลายเป็นดอกไม้ จะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมาก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะมีนิมิต จะมีการถามลูกว่า ลูกได้ทำงานรับใช้อะไร? ลูกไม่เคยไปที่ศาล บาบาก็เห็นทุกสิ่งเกี่ยวกับวิธีที่พวกเขาจับขโมยอย่างไร และการฟ้องร้องคดีต่อขโมยนั้นอย่างไร ที่นั่นลูกจะมีนิมิตของทุกสิ่งเช่นกัน จะมีประสบการณ์ของการลงโทษ และแล้วลูกก็จะได้รับสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สแตงค์ ครูก็จะรู้สึกเมตตาที่นักเรียนบางคนจะสอบตก วิชาของการจดจำระลึกถึงพ่อนั้นดีมากและบาปของลูกก็ถูกตัดออกไปด้วยสิ่งนี้ บาบาก็สั่งสอนพวกเรา-เฝ้าแต่จดจำสิ่งนี้ในขณะที่เคลื่อนไหวไปมารอบๆ นักเรียนก็จดจำครูของพวกเรา และพวกเขาก็มีการศึกษาอยู่ในสติปัญญาของพวกเราเช่นกัน พวกเขามีโยคะกับครูของเขอย่างแน่นนอน มันควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ครูของพวกเราพี่น้องเพศชายทั้งหลายคือครูสูงสุดผู้เดียว เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนมากมายก็จะมาเพื่อที่จะรู้และพวกเขาก็จะพูดว่า โอ้ พระเจ้า กิจกรรมของท่านนั้นสูงส่ง! พวกเขายอมตายเพื่อยกย่องท่าน แต่พวกเขาก็จะไม่สามารถได้มาซึ่งสิ่งใด ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่างลูกก็ทำกรรมที่ผิด ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะทำกรรมที่ดีเสมอ พ่อพูดว่าในเวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกๆ ทั้งหมด ลูกต้องกลับบ้าน ทุกคนต้องชำระสะสางปัญหาระกรรมของตนเองและกลับบ้าน ไม่ว่าใครจะต้องการหรือไม่, พวกเขาต้องกลับไปอย่างแน่นนอน วันนั้นจะมาถึงเมื่อโลกนั้นว่างเปล่าและมีเพียงบาร์ดเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ เป็นเวลาครึ่งวงจรที่มีเพียงบาร์ดเท่านั้นและดังนั้นโลกจะว่างเปล่ามาก ความคิดเช่นนั้นจะไม่อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูก แล้วลูกก็จะไม่มีศัตรูใดๆ ทำไมศัตรูถึงมา? ศัตรูมาเพื่อไล่ล่าทรัพย์สินสมบัติของลูก เหตุใดมุสลิมและชาวอังกฤษมากมายจึงมาที่บาร์ด? พวกเขาได้เห็นความมั่งคั่งที่นี้เคยมีความมั่งคั่งอย่างมากมายที่นี้ แต่ความมั่งคั่งไม่ได้อยู่ที่นี้อีกต่อไป ดังนั้นจึงไม่มีใครในพวกเขาที่อยู่ที่นี่ในเวลานี้ พวกเขาได้นำทรัพย์สินสมบัติไปและทำให้บาร์ดนั้นว่างเปล่า ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ บาบาก็พูดว่า ลูกใช้สมบัติจนหมดด้วยตนเองตามแผนของละคร ลูกมีศรัทธาว่าลูกได้มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครที่จะเคยมีความคิดว่าเป็นคือครอบครัวของพระเจ้า อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ให้สติปัญญาของลูกคิดเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน ในขณะที่กำลังทำงานใดๆ ให้ความรู้ที่นั้นไหลรินในสติปัญญาของลูกเสมอ นี่คือการศึกษที่ดีที่สุดที่ลูกต้องกลับมาฝึกฝนสองชั้น
2. ฝึกฝน: เราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องกัน ด้วยการเข้ามาสู่สำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงทำกรรมที่ผิด ดังนั้นจงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นเพชรที่ไร้ตำหนิด้วยการมีความสัมพันธ์และสายใยกับผู้อื่นเหมือนเพชรและมองเห็นแต่เพชรเท่านั้น

ศรีมัทของบัพดาดา คือ: เป็นเพชรและมองเห็นเพชร แม้ว่าดวงวิญญาณจะเป็นเหมือนถ่านที่ดำมืดอย่างสมบูรณ์ หันที่ที่ตรีชติของลูกทอดมองมาที่ดวงวิญญาณนั้น ให้ความไม่บริสุทธิ์ของพวกเขาตกลง อย่างไรก็ตามหลายคนที่มีลูกมีการติดต่อด้วย, มีความสัมพันธ์และสายใยตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงกลางคืน เพียงแค่เป็นเพชรและเฝ้าแต่มองเห็นเพชร อย่าให้มีตำหนิใดๆในตัวลูก, ซึ่งเป็นเพชร อันเนื่องจากอุปสรรคหรือ

ธรรมชาติ แม้ว่าจะมีอุปสรรคในสถานการณ์ต่าง ๆ มากมายหลายประเภท จงมีพลังที่ลุกไม่ได้รับอิทธิพล
จากสิ่งเหล่านั้น

คติพจน์: ผู้ที่รักษาคิดใจและสติปัญญาของพวกเขาให้ว่างเปล่าอยู่เสมอจะมีความเชื่อฟัง

***** โอม ชานติ *****